

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2023. gada 22. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tirdzniecības politika – Aizsardzība pret dempinga praksi – Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports – Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1194/2013 spēkā esamība – Pieņemamība – Prasītāja pamatlietā necelta atcelšanas prasība – Importētājs – Dempinga konstatēšana – Vērā ņemami faktori

Lietā C-268/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Briseles pirmās instances tiesa, kurā tiesvedība noris holandiešu valodā, Beļģija) iesniegusi ar 2022. gada 14. marta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 13. aprīlī, tiesvedībā

Vitol SA

pret

Belgische Staat,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*] un N. Vāls [*N. Wahl*] (referents),

ģenerālvokāte: T. Čapeta [*T. Čapeta*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- *Vitol SA* vārdā – *P. De Baere* un *J. Van den Bon*, *advocaten*,
- Beļģijas valdības vārdā – *S. Baeyens* un *J.-C. Halleux*, kā arī *C. Pochet*, pārstāvji,
- Grieķijas valdības vārdā – *V. Baroutas* un *M. Tassopoulou*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

- Eiropas Savienības Padomes vārdā – *B. Driessen* un *P. Mahnič*, pārstāvji, kuriem palīdz *N. Tuominen*, *avocată*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *P.-J. Loewenthal*, *G. Luengo* un *J. Zieliński*, pārstāvji,

nemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokātes secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1194/2013 (2013. gada 19. novembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2013, L 315, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2017. gada 18. septembra Īstenošanas regulu (ES) 2017/1578 (OV 2017, L 239, 9. lpp.), spēkā esamību.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Vitol SA* un *Belgische Staat* (Beļģijas valsts) par to antidempinga maksājumu atmaksu šai sabiedrībai, kas samaksāti par Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu.

Atbilstošās tiesību normas

Pamatregula

- 3 Apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā tiesību normas, kas reglamentē Eiropas Savienības antidempinga pasākumu noteikšanu, bija ietvertas Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas [Savienības] dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatregula”).
- 4 Pamatregulas 1. pantā bija noteikts:
  - “1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība [Savienībā] rada zaudējumus.
  2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz [Savienību] par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.
  3. Eksportētājvalsts parasti ir preces izcelsmes valsts. Tā tomēr var būt arī starpniekvalsts, izņemot gadījumus, kad, piemēram, preces tiek tikai sūtītas caur šo valsti vai arī attiecīgās preces šajā valstī netiek ražotas, vai arī šajā valstī nav ar ko salīdzināt šo preču cenu.
  4. Šajā regulā “līdzīga prece” ir prece, kas ir identiska, tas ir, no visiem aspektiem vienāda ar attiecīgo preci, vai arī, ja šādas preces nav, ar to saprot citu preci, kuras īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces īpašībām, kaut arī tās nav identiskas no visiem aspektiem.”

- 5 Šīs regulas 2. pants attiecas uz dempinga konstatēšanu. Tā 3. un 5. punktā par normālo vērtību bija paredzēts:

“3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav novērojamas identiskās preces noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskās preces normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām preces izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot preci uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas.

Var uzskatīt, ka attiecīgajam izstrādājumam pirmās daļas nozīmē ir īpaša tirgus situācija, *inter alia*, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi.

[..]

5. Izmaksas parasti aprēķina, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses saglabāto dokumentāciju, ar noteikumu, ka šāda dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka dokumentācija pieņemami atspoguļo ar ražošanu un attiecīgās preces pārdošanu saistītās izmaksas.

Ja izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās puses pierakstos, tās koriģē vai nosaka, pamatojoties uz citu tās pašas valsts ražotāju vai eksportētāju izmaksām vai arī, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem.

Tiek aplūkoti iesniegtie pierādījumi par izmaksu pienācīgu sadali ar noteikumu, ka ir parādīta šāda sadalījuma izmantošana vēsturiskā aspektā. Ja trūkst piemērotākas metodes, priekšroku dod izmaksu sadalei, pamatojoties uz apgrozījumu. Izmaksas attiecīgi koriģē, ņemot vērā tos vienreizējos izmaksu posteņus, kas attiecas uz ražošanu šobrīd un/vai nākotnē, ja vien tas jau nav atspoguļots izmaksu sadalē saskaņā ar šo daļu.

Ja kādā izmaksu segšanas laikposmā uz izmaksām atstāj ietekmi jaunas materiāli tehniskās bāzes izmantošana ražošanā, kurai ir nepieciešami ievērojami papildu ieguldījumi, vai arī zemi jaudas izmantošanas līmeņi, kam par iemeslu ir uzņēmuma darbības uzsākšana, kura notiek izmeklēšanas laikā vai tā daļā, saskaņā ar iepriekšminētajiem sadales noteikumiem šāda posma beigās piemēro uzņēmuma darbības uzsākšanas posma vidējās izmaksas, un attiecīgajā laikposmā tās šādā apmērā iekļauj 4. punkta otrajā daļā minētajās vidējās svērtajās izmaksās. Uzņēmuma darbības uzsākšanas posma ilgumu nosaka, ņemot vērā attiecīgā ražotāja vai eksportētāja apstākļus, bet tas nedrīkst pārsniegt izmaksu segšanas laikposmam atbilstīgu sākumposmu. Lai koriģētu izmeklēšanas laikā piemērojamās izmaksas, ņem vērā informāciju par uzņēmuma darbības uzsākšanas posmu, kas pārsniedz šo laikposmu, ja to iesniedz pirms pārbaudes vizītēm un trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas.”

- 6 Pamatregulas 3. panta, kas attiecas uz zaudējumu noteikšanu, 4., 6. un 7. punktā bija paredzēts:

“4. Ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kādas preces imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka

- a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto minimālo apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs, un
- b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto ražojumu savstarpējo konkurenci un importēto preču un līdzīgu [Savienības] preču konkurenci.

[..]

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. [punktu], jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus šīs regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. [punktu], ir ietekmējuši [Savienības] ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus [Savienības] ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem [Savienībā], tehnoloģiju attīstību un [Savienības] ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.”

Pagaidu regula

- 7 2013. gada 27. maijā Eiropas Komisija pieņēma Regulu (ES) Nr. 490/2013, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2013, L 141, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “pagaidu regula”). Šajā regulā tā citastarp konstatēja, ka Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegviela tiek importēta par dempinga cenām, tādējādi radot kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, un secināja, ka Savienības interesēs ir noteikt antidempinga maksājumu par minēto importu.
- 8 Šīs regulas 1. panta 1. punktā noteikts:

“Ar šo nosaka pagaidu antidempinga maksājumu importētiem Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļām, kuri iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā un kurus patlaban klasificē ar KN kodiem [..].”

Apstrīdētā regula

- 9 2013. gada 19. novembrī Eiropas Savienības Padome ar apstrīdēto regulu noteica galīgo antidempinga maksājumu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.
- 10 Pirmkārt, runājot par līdzīgā ražojuma normālo vērtību attiecībā uz Argentīnu, Padome apstiprināja pagaidu regulā izdarītos secinājumus, ka normālā vērtība ir aprēķināma saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu, jo Argentīnas biodīzeļdegvielas tirgu lielā mērā regulē valsts (apstrīdētās regulas 28. apsvērums).

- 11 Attiecībā uz ražošanas izmaksām Padome piekrita Komisijas priekšlikumam grozīt pagaidu regulā izdarītos secinājumus un neizmantojot atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam pārbaudītajā Argentīnas ražotāju eksportētāju uzskaitē norādītās galveno izejvielu izmaksas. Padomes skatījumā šie dati pienācīgi neatspoguļo izmaksas, kas saistītas ar biodīzeļdegvielas ražošanu Argentīnā, jo diferencētā eksporta nodokļa sistēma izkropļo galveno izejvielu cenas Argentīnas iekšējā tirgū. Padome šo datus tādēļ aizstāja ar Argentīnas Lauksaimniecības ministrijas publicēto sojas eksporta *FOB* (franko uz kuģa klāja) atsaucēs cenu vidējo vērtību izmeklēšanas periodā (apstrīdētās regulas 35.–40. apsvērumi).
- 12 Otrkārt, apstiprinot lielāko daļu no pagaidu regulā izklāstītajiem apsvērumiem, Padome konstatēja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums pamatregulas 3. panta 6. punkta izpratnē (apstrīdētās regulas 105.–142. apsvērumi) un ka šo kaitējumu ir izraisījis Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports par dempinga cenām (apstrīdētās regulas 144.–157. apsvērumi). Šajā kontekstā tā konstatēja, ka citi faktori, tostarp Savienības ražošanas nozares īstenotais imports (apstrīdētās regulas 151.–160. apsvērumi), Savienības ražošanas nozares jaudas zemais izmantojums (apstrīdētās regulas 161.–171. apsvērumi) un dažās dalībvalstīs pastāvošā no eļļas atkritumiem iegūtas biodīzeļdegvielas divkārtšās uzskaites sistēma (apstrīdētās regulas 173.–179. apsvērumi) nav varējuši izjaukt šo cēloņsakarību starp minēto kaitējumu un Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu par dempinga cenām.
- 13 Treškārt, Padome apstiprināja, ka antidempinga pasākumu noteikšana joprojām ir Savienības interesēs (apstrīdētās regulas 190.–201. apsvērumi).
- 14 Ņemot vērā konstatēto dempinga starpību un Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma līmeni, Padome citastarp nolēma, ka summas, kas samaksātas, piemērojot pagaidu regulā noteiktos pagaidu antidempinga maksājumus, ir galīgi jāiekasē (apstrīdētās regulas 228. apsvērumi un 2. pants) un jānosaka galīgais antidempinga maksājums importētai Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielai (apstrīdētās regulas 1. panta 1. punkts).
- 15 Ar 2016. gada 15. septembra spriedumiem *PT Musim Mas*/Padome (T-80/14, EU:T:2016:504), *Unitec Bio*/Padome (T-111/14, EU:T:2016:505), *Molinos Río de la Plata u.c.*/Padome (no T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, EU:T:2016:509), *Cargill*/Padome (T-117/14, EU:T:2016:503), *LDC Argentina*/Padome (T-118/14, EU:T:2016:502), *PT Ciliandra Perkasa* /Padome (T-120/14, EU:T:2016:501) un *PT Pelita Agung Agrindustri*/Padome (T-121/14, nav publicēts, EU:T:2016:500) (turpmāk tekstā visi kopā – “2016. gada 15. septembra spriedumi”) Vispārējā tiesa atcēla apstrīdētās regulas 1. un 2. pantu daļā, kurā tie attiecās uz prasītājiem šajās lietās.
- 16 Vispārējā tiesa būtībā nosprieda, ka Savienības iestādes nav juridiski pietiekami pierādījušas, ka tādu galveno izejvielu cenas, ko izmanto biodīzeļdegvielas ražošanai Argentīnā un Indonēzijā, ir ievērojami izkropļotas; tas izriet no diferencētās eksporta nodokļa sistēmas, ar kuru piemēro dažādas nodokļu likmes attiecībā uz izejvielām un biodīzeļdegvielu. Vispārējā tiesa secināja, ka Savienības iestādēm nevajadzēja balstīties uz pieņēmumu, ka Argentīnas un Indonēzijas ražotāju eksportētāju grāmatojumos izejvielu cenas nav pienācīgi atspoguļotas, un tādēļ nevajadzēja ignorēt šos grāmatojumus, aprēķinot Argentīnā un Indonēzijā ražotās biodīzeļdegvielas normālo vērtību.

Regula (ES) 2015/476

- 17 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/476 (2015. gada 11. marts) par pasākumiem, kurus Savienība drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas padome (OV 2015, L 83, 6. lpp.), 1. pantā ir noteikts:

“1. Kad [Strīdu izšķiršanas padome (SIP)] pieņem ziņojumu par Savienības pasākumu, kas pieņemts saskaņā ar [pamatregulu] [...] (“apstrīdētais pasākums”), Komisija saskaņā ar 4. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru var veikt vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem, ko tā uzskata par piemērotiem:

a) atcelt vai grozīt apstrīdēto pasākumu; vai

b) pieņemt jebkādus citus īpašus īstenošanas pasākumus, kurus šajos apstākļos uzskata par piemērotiem, lai Savienība izpildītu ziņojumā minētos ieteikumus un nolēmumus.

[..]

3. Ciktāl ir lietderīgi veikt pārskatīšanu pirms 1. punktā noteiktajiem pasākumiem vai to laikā, minēto pārskatīšanu sāk Komisija. Tiklīdz Komisija ir nolēmusi sākt pārskatīšanu, tā dalībvalstīm sniedz informāciju.”

- 18 Šīs regulas 3. pantā ir paredzēts:

“Visus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu, piemēro no to spēkā stāšanās dienas, un, ja nav norādīts citādi, tie nerada pamatu līdz minētajai dienai iekasēto nodokļu atmaksāšanai.”

Īstenošanas regula (ES) 2017/1578

- 19 2017. gada 18. septembrī Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2017/1578, ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2017, L 239, 9. lpp.).

- 20 Īstenošanas regula 2017/1578 tostarp tika pieņemta pēc īpašas grupas ziņojuma, kuru 2016. gada 26. oktobrī pieņēma Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) SIP strīdā ES – Biodīzeļdegviela (Argentīna) un kurā tika secināts, ka Savienība, nosakot antidempinga maksājumus Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielai, ir rīkojusies nesaderīgi ar PTO tiesībām. Kā izriet no minētās regulas 12. apsvēruma, šīs regulas “nolūks ir labot PTO kontekstā nekonsekventos aspektus [apstrīdētajā] regulā un panākt tās atbilstību [īpašās grupas un Apelācijas institūcijas ziņojumiem]”.

- 21 Minētās īstenošanas regulas 130., 134. un 135. apsvērumā bija noteikts:

“(130) Komisija atgādināja, ka šī pārskatīšana sāka, pamatojoties uz PTO pilnvarojuma regulu, lai īstenotu konstatējumus un ieteikumus, kurus strīdā “Eiropas Savienība – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu no Argentīnas (WT/DS 473/15)” sniegusi Šķirējtiesa un Apelācijas institūcija. Tādējādi šī pārskatīšana attiecas tikai uz jautājumiem, kas tiek izskatīti PTO, un saistītām un/vai tehniskām izmaiņām, kuras var izrietēt no tiem. Tādēļ neviens no *Wilmar* [Indonēzijas ražotājs eksportētājs] apgalvojumiem nav pieņemams. Turklāt Komisija atgādināja, ka *Wilmar* līdzīgu

apgalvojumu par peļņas starpību bija izteicis jau sākotnējā izmeklēšanā un tas tika noraidīts (skatīt [apstrīdētās regulas] 43.–46. apsvērumu). Pēc informācijas izpaušanas Argentīnas ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, *COFCO Argentina S.A.* (iepriekš – *Noble Argentina S.A.*) iesniedza lūgumu, lai uzņēmumu uzskatītu par “jaunu” ražotāju eksportētāju un iekļautu “citu uzņēmumu, kas sadarbojās” sarakstā, kuriem noteiktas atsevišķas likmes.

[..]

(134) Pamatojoties uz [saskaņā ar Regulas 2015/476 1. panta 3. punktu uzsākto] atkārtoto novērtējumu, Komisija secina, ka tiek apstiprināts sākotnējā izmeklēšanā noteiktais dempings, kas rada kaitējumu.

(135) Tāpēc būtu jā saglabā ar [apstrīdēto regulu] noteiktie Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam piemērojami antidempinga pasākumi ar pārskatītajām dempinga starpībām, kas Argentīnai aprēķinātas atkārtoti, kā šajā regulā jau ir minēts.”

Īstenošanas regula (ES) 2018/1570

22 Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2018/1570 (2018. gada 18. oktobris), ar ko izbeidz procedūru attiecībā uz Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu un atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013 (OV 2018, L 262, 40. lpp.), 89.–94. apsvērumā ir paredzēts:

“(89) Komisija secina, ka nav iespējams noteikt patiesu un būtisku cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu, ņemot vērā to, cik svarīgi ir citi zināmie faktori, kas veicina minētā kaitējuma rašanos.

(90) Viens uzņēmums, *COFCO Argentina* [..], pieteicās pēc Īstenošanas regulas (ES) 2017/1578 publicēšanas, apgalvojot, ka tas atbilst visiem trim kritērijiem, kas attiecībā uz jauniem ražotājiem eksportētājiem noteikti [apstrīdētās] regulas 3. pantā, un iesniedza pierādījumus. Komisija analizēja pieprasījumu un pierādījumus. Tomēr, ņemot vērā atsāktās izmeklēšanas rezultātus, pieprasījumam nebija nozīmes.

[..]

(91) Izmeklēšana būtu jāizbeidz, i) jo Indonēzijas izcelsmes dempinga starpības ir *de minimis* un ii) jo nevar konstatēt, ka pastāv patiesa un būtiska cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu, kā noteikts [Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.)] 3. panta 7. punktā. Tas nozīmē, ka būtu jāatceļ spēkā esošie pasākumi, kas vēl aizvien ir spēkā attiecībā uz minētajiem Argentīnas un Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem, kuri nav veiksmīgi apstrīdējuši antidempinga pasākumus Vispārējā tiesā. Tāpēc skaidrības un juridiskās noteiktības labad [apstrīdētā] regula būtu jāatceļ.

- (92) Galīgie antidempinga maksājumi, kas samaksāti saskaņā ar [apstrīdēto regulu] par biodīzeļdegvielas importu no Argentīnas un Indonēzijas, un pagaidu maksājumi, kas galīgi iekasēti saskaņā ar minētās regulas 2. pantu, būtu jāatmaksā vai jāatbrīvo no tiem, ciktāl tie attiecas uz tādas biodīzeļdegvielas importu, kuru eksportam uz Savienību pārdevuši uzņēmumi, kas veiksmīgi apstrīdējuši minēto regulu tiesā, proti, Argentīnas ražotāji eksportētāji *Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA)*, un Indonēzijas ražotāji eksportētāji *PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)*. Pieprasījumu veikt atmaksu vai piešķirt atbrīvojumu no tiem iesniedz valsts muitas dienestiem saskaņā ar piemērojamajiem muitas tiesību aktiem.
- (93) Pēc informācijas izpaušanas *PPT Cermerlang Energi Perkasa* norādīja, ka antidempinga maksājumu atmaksāšanai un atbrīvojuma piešķiršanai no tiem vajadzētu attiekties uz visiem uzņēmumiem, kam šādi maksājumi bija radušies, un ne tikai uz tiem uzņēmumiem, kas veiksmīgi bija apstrīdējuši [apstrīdēto] regulu Tiesā. Tas arī apgalvo, ka būtu jāatceļ ne tikai [apstrīdētā regula], bet arī grozošā Regula (ES) 2017/1578.
- (94) Pirmkārt, Komisija atgādināja, ka ar Regulu (ES) 2017/1578 tikai ir grozīta [apstrīdētā regula]. Tā kā pēdējā regula ir atcelta, grozošā regula zaudē spēku attiecībā uz tiesiskajām sekām. Tāpēc nav nepieciešams skaidri atcelt arī minēto regulu. Otrkārt, tas, ka Vispārējā tiesa ir atcēlusi [apstrīdēto regulu], skar tikai tos uzņēmumus, kas apstrīdēja minēto regulu Tiesā. Tādējādi antidempinga maksājumi, kas uzlikti citiem uzņēmumiem, ir likumīgi iekasēti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. [..]”

23 Regulas 2018/1570 1. pantā ir noteikts, ka “ar šo izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļām, kuri iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā, ar Argentīnas un Indonēzijas izcelsmi, patlaban klasificēti ar KN kodiem [..] (“biodīzeļdegviela”)”.

24 Šīs regulas 3. pantā ir paredzēts, ka “[apstrīdēto regulu] atceļ”.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

25 Prasītāja pamatlietā *Vitol* ir saskaņā ar Šveices tiesībām dibināta sabiedrība, kas ir neatkarīga biodīzeļdegvielas importētāja. Tā nav minēta ne apstrīdētajā regulā, ne Īstenošanas regulā 2017/1578. Tomēr sabiedrība *COFCO Argentina*, kas ir prasītājas pamatlietā Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas piegādātāja, ir norādīta pēdējās minētās regulas 130. apsvērumā un ir iekļauta “citu uzņēmumu, kas sadarbojās” sarakstā, kuriem noteiktas atsevišķas likmes.

26 2018. gada 6. martā saskaņā ar Beļģijas tiesībām dibinātā sabiedrība *BVBA Vandevyver* prasītājas pamatlietā vārdā iesniedza divas deklarācijas par Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu, no kurām tikai viena ir aplūkota pamatlietā. Saistībā ar minēto deklarāciju prasītāja pamatlietā, pamatojoties uz apstrīdēto regulu, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, samaksāja antidempinga maksājumus 1 272 023,58 EUR.

- 27 2018. gada 3. aprīlī prasītāja pamatlietā kompetentajām valsts iestādēm iesniedza lūgumu atmaksāt tās samaksātos antidempinga maksājumus. Ar 2018. gada 22. jūnija lēmumu šis atmaksas lūgums tika noraidīts. 2018. gada 20. septembrī tā iesniedza sūdzību par šo lēmumu, kas ar 2019. gada 21. maija lēmumu tika noraidīta. 2020. gada 25. augustā tika noraidīta arī sūdzība, ko prasītāja pamatlietā par pēdējo minēto lēmumu bija iesniegusi *adviseur-generaal* (ģenerālpadomnieks, Beļģija).
- 28 2020. gada 13. novembrī prasītāja pamatlietā cēla prasību iesniedzējtiesā. Saistībā ar šo tā lūdza iesniedzējtiesai uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu par apstrīdētās regulas, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, saderību ar tobrīd piemērojamo pamatregulu.
- 29 Iesniedzējtiesa norāda, pirmkārt, ka tikai tad, ja ir pierādīts, ka tieša prasība, ko persona cēlusi atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, neapšaubāmi būtu bijusi pieņemama, šai personai tiek liegts atsaukties uz tās spēkā neesamību kompetentajā valsts tiesā. Lai gan Tiesa principā veic šo pārbaudi prejudiciālā nolēmuma ietvaros, nekas neliedz iesniedzējtiesai jau tagad veikt ierobežotu pārbaudi attiecībā uz nepieciešamību uzdot prejudiciālu jautājumu. Pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem dokumentiem, iesniedzējtiesa uzskata, ka nevar konstatēt, ka prasītājai pamatlietā neapšaubāmi bija tiesības celt prasību atcelt apstrīdēto regulu saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu.
- 30 Otrkārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka jautājums par to, vai vēl joprojām ir iespējams apšaubīt apstrīdētās regulas, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, spēkā esamību, un jautājums par to, vai varbūtēji var rasties spēkā esamības problēma, ir nozīmīgi sprieduma taisīšanai pamatlietā. Tā konstatē, ka šajā gadījumā prasītāja pamatlietā ir ticami norādījusi, ka apstrīdētajā regulā paredzētie antidempinga maksājumi varētu būt pretrunā pamatregulai. Šajā ziņā tā atsaucas uz 2016. gada 15. septembra spriedumiem un norāda, ka nedz Īstenošanas regula 2017/1578, ar kuru tika samazināti antidempinga maksājumi, nedz Īstenošanas regula 2018/1570, ar kuru attiecībā uz nākotni tika atcelta apstrīdētā regula, neliek apšaubīt pēdējās minētās regulas iespējamo nesaderību ar pamatregulu.
- 31 Šādos apstākļos *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Briseles pirmās instances tiesa, kurā tiesvedība noris holandiešu valodā, Beļģija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [apstrīdētā regula], kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, ir pretrunā pamatregulai [..], tostarp tāpēc, ka:

- nav pierādīts, ka ir izpildīti nosacījumi, ar kādiem atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam ir atļauts līdzīga ražojuma normālās vērtības aprēķinā neizmantojot ar minētā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas, kādas atspoguļotas pārbaudīto Argentīnas ražotāju eksportētāju uzskaites dokumentācijā,
- importa ietekme tika kļūdaini novērtēta kumulatīvi saskaņā ar pamatregulas 3. panta 4. punktu un līdz ar to netika pietiekami pierādīts imports par dempinga cenām, kas rada zaudējumus pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta izpratnē,
- un līdz ar to dempings nenotika un nevarēja iekasēt antidempinga maksājumu saskaņā ar pamatregulas 1. pantu?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 32 Šā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, kura priekšmets ir apstrīdētās regulas spēkā esamības vērtējums, pieņemamība ir tikusi apstrīdēta divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, ņemot vērā Beļģijas un Grieķijas valdību, kā arī Padomes apsvērumus, rodas jautājums, vai prasītāji pamatlietā ir tiesības apstrīdēt minēto regulu, lai gan tā nav cēlusi prasību par tās atcelšanu. Otrkārt, ņemot vērā Komisijas īpaši formulētos apsvērumus, ir jāizvērtē, vai iesniedzējtiesa ir pietiekami uzsvērusi iemeslus, kuru dēļ apstrīdētās regulas spēkā esamība šajā gadījumā ir problemātiska.

Par tiesībām celt prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu

- 33 Tiesai iesniegtajos rakstveida apsvērumos Beļģijas un Grieķijas valdības, kā arī Padome ir paukušas šaubas par šā lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, ņemot vērā judikatūru, kas tostarp izriet no 1994. gada 9. marta sprieduma *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) un 2001. gada 15. februāra sprieduma *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101), jo prasītāja pamatlietā neapšaubāmi būtu varējusi celt Savienības tiesā prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai.
- 34 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka iespēja personai valsts tiesā celtās prasības ietvaros apgalvot, ka attiecībā uz to pieņemtā valsts lēmuma pamatā esošie Savienības tiesību aktā iekļautie noteikumi nav spēkā, nozīmē vai nu to, ka tā atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai ir cēlusi arī prasību atcelt šo Savienības tiesību aktu paredzētajā termiņā, vai to, ka tā šādi nav rīkojusies, jo tai neapšaubāmi nav nekādu tiesību celt šādu prasību (spriedumi, 2018. gada 25. jūlijs, *Georgsmarienhütte u.c.*, C-135/16, EU:C:2018:582, 17. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 21. decembris, *Vítkovice Steel*, C-524/20, EU:C:2021:1048, 59. punkts).
- 35 Tātad tikai tad, ja var uzskatīt, ka personai neapšaubāmi būtu bijušas tiesības vērsties Savienības tiesā ar tiešu prasību par Savienības tiesību akta atcelšanu atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai, tai ir liegts atsaukties uz tā spēkā neesamību valsts tiesās un tāpēc tām, pamatojoties uz LESD 267. pantu, ir jāvērsas Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem. Tādējādi, tā kā var rasties šaubas par to, vai strīdīgā tiesību norma vai normas attiecīgo lietas dalībnieku ir skārušas tieši un individuāli, uz iebildi par nepieņemamību, kas izriet no šī sprieduma iepriekšējā punktā minētās judikatūras, nevar atsaukties.
- 36 Šajā gadījumā, vispirms runājot par to, vai prasītāja pamatlietā acīmredzami būtu varējusi celt prasību par apstrīdēto regulu Savienības tiesā atbilstoši LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējai teikuma daļai tāpēc, ka tā ir reglamentējošs akts, kas to skar tieši un nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem šīs tiesību normas izpratnē, pietiek vien konstatēt, ka antidempinga maksājumi tai tika noteikti saskaņā ar 2018. gada 22. jūnija lēmumu. Proti, valsts līmenī veikto pasākumu mehāniskajam raksturam nav nozīmes, lai noteiktu, vai tiesību akts ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Internacional de Productos Metálicos/Komisija*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, 54. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka šo regulu nevar uzskatīt par tādu, kura acīmredzami nav saistīta ar īstenošanas pasākumiem minētās tiesību normas izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 10. marts, *Von Aschenbach & Voss*, C-708/19, EU:C:2021:190, 34. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 37 Šādos apstākļos tikai gadījumā, ja varētu uzskatīt, ka apstrīdētā regula prasītāju pamatlietā neapšaubāmi ir skārusi tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē, tai tiktu liegtas tiesības norādīt uz šīs regulas spēkā neesamību valsts tiesās.

- 38 Šajā ziņā jānorāda, ka regulas, ar kurām tiek noteikts antidempinga maksājums, pēc sava rakstura ir normatīvas, jo tās ir piemērojamas visiem attiecīgajiem tirgus dalībniekiem (spriedums, 2021. gada 10. marts, *Von Aschenbach & Voss*, C-708/19, EU:C:2021:190, 36. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 39 Taču no Tiesas judikatūras izriet, ka regula, ar ko nosaka antidempinga maksājumu, var skart saimnieciskās darbības subjektu tieši un individuāli (spriedums, 2021. gada 10. marts, *Von Aschenbach & Voss*, C-708/19, EU:C:2021:190, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 40 Pirmkārt, runājot par to, vai apstrīdētā regula prasītāju pamatlietā ir skārusi tieši, ir vispārzināms, ka šī regula ir tieši ietekmējusi tās tiesisko stāvokli, jo tā ir attiecībā uz prasītāju pamatlietā noteiktā antidempinga maksājuma juridiskais pamats.
- 41 Otrkārt, attiecībā uz to, vai apstrīdētā regula prasītāju pamatlietā ir skārusi individuāli, ir jāatgādina, ka Tiesa ir identificējusi vairāku kategoriju tirgus dalībniekus, uz kuriem antidempinga maksājumu noteicoša regula visnotaļ iespējami var individuāli attiekties, neizslēdzot iespēju, ka individuāli tiek skarti arī citi tirgus dalībnieki tiem raksturīgo un tos no visām citām personām nošķirošo iezīmju dēļ (spriedums, 2021. gada 10. marts, *Von Aschenbach & Voss*, C-708/19, EU:C:2021:190, 40. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 42 Regula, kas nosaka antidempinga maksājumu, tādējādi var individuāli attiekties uz, pirmkārt, tiem attiecīgās preces ražotājiem un eksportētājiem, kuri dempingā tikuši vainoti, pamatojoties uz datiem par viņu komercdarbību; otrkārt, tiem minētās preces importētājiem, kuru tālākpārdošanas cena ir ņemta vērā eksporta cenu noteikšanā un uz kuriem tādējādi attiecas konstatējumi par dempinga prakses esamību; un, treškārt, tiem importētājiem, kuri ir saistīti ar attiecīgās preces eksportētājiem, konkrēti gadījumā, ja eksporta cena ir tikusi aprēķināta no šo importētāju noteiktajām tālākpārdošanas cenām Savienības tirgū un ja pats antidempinga maksājums ir ticis aprēķināts atbilstoši šīm tālākpārdošanas cenām (spriedums, 2021. gada 10. marts, *Von Aschenbach & Voss*, C-708/19, EU:C:2021:190, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 43 Tāpēc jānorāda, ka ar importētāja statusu pašu par sevi vien vēl nepietiek, lai uzskatītu, ka regula, kas nosaka antidempinga maksājumu, importētāju skar individuāli. Proti, importētājs – pat ja tas ir saistīts ar attiecīgās preces eksportētājiem – tiek skarts tikai tad, ja tas vai nu var pierādīt, ka dati par viņa komercdarbību ir tikuši ņemti vērā, lai konstatētu dempinga praksi, vai – gadījumā, ja to nav iespējams pierādīt, – ka tas apliecina citas sev piemītošas īpašības, kas viņu nošķir no jebkuras citas personas (spriedums, 2021. gada 10. marts, *Von Aschenbach & Voss*, C-708/19, EU:C:2021:190, 42. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 44 Tāpat, lai gan nevar izslēgt, ka attiecīgās preces importētāju var uzskatīt par tādu, kuru antidempinga maksājumu noteicoša regula ir skārusi individuāli, tam vēl ir jāpierāda noteiktu tam piemītošu īpašību esamība, kas to nošķir no jebkuras citas personas.
- 45 Iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka, balstoties uz tās rīcībā esošajiem lietas materiāliem, nevar konstatēt, ka prasītājam pamatlietā neapšaubāmi būtu bijušas tiesības celt prasību, pamatojoties uz LESD 263. pantu.

- 46 Šajā lietā vispirms jākonstatē – nav ticis pierādīts, ka, lai konstatētu dempinga praksi, bija ņemti vērā ar prasītājas pamatlietā komercdarbību saistītie dati. It īpaši nav pierādīts, ka prasītājas pamatlietā iespējami piemērotās tālākpārdošanas cenas tika izmantotas eksporta cenu noteikšanā un ka tādēļ to ir skāruši konstatējumi par dempinga prakses esamību.
- 47 Turpinājumā jānorāda, ka prasītāja pamatlietā nepiedalījās administratīvajā procedūrā, kuras rezultātā tika noteikts antidempinga maksājums, kā tas tostarp bija lietā, kurā tika pasludināts 2021. gada 10. marta spriedums *Von Aschenbach & Voss* (C-708/19, EU:C:2021:190).
- 48 Visbeidzot, lai gan ir taisnība, ka prasītājas pamatlietā Argentīnas biodīzeļdegvielas piegādātājs *COFCO Argentina* ir konkrēti minēts Īstenošanas regulā 2017/1578 (130. apsvēruma) un Īstenošanas regulā 2018/1570 (90. apsvēruma), šis apstāklis tomēr nevar individualizēt prasītāju pamatlietā, līdz ar to, kā noteikts judikatūrā, tā neapšaubāmi varēja tikt uzskatīta par tādu, kurai ir *locus standi* LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē.
- 49 Šajā ziņā nav nozīmes tam, ka prasītāja pamatlietā attiecīgā gadījumā būtu varējusi pievienoties tās saistītā ražotāja celtajai atcelšanas prasībai. Proti, šādas iespējas esamība nepierāda, ka apstrīdētā regula prasītāju pamatlietā neapšaubāmi ir skārusi individuāli.
- 50 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, jāsecina, ka Tiesas rīcībā esošā informācija neļauj uzskatīt, ka *Vitol* neapšaubāmi būtu bijis *locus standi* celt Savienības tiesā prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu, pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu.

Par lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu izklāstīto elementu pietiekamību, lai apšaubītu apstrīdētās regulas spēkā esamību

- 51 Komisija ir apšaubījusi lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, norādīdama, ka iesniedzējtiesa nav izklāstījusi iemeslus, kas tai ir likuši šaubīties par apstrīdētās regulas spēkā esamību.
- 52 Jāatgādina, ka no sadarbības gara, kam jāvalda prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, izriet, ka ir nepieciešams, lai valsts tiesa savā lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu izklāstītu precīzus iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka atbilde uz tās jautājumiem par Savienības tiesību normu interpretāciju vai spēkā esamību ir nepieciešama strīda atrisināšanai (spriedums, 2016. gada 4. maijs, *Philip Morris Brands* u.c., C-547/14, EU:C:2016:325, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 53 Tādēļ ir būtiski, ka valsts tiesa īpaši norāda konkrētos iemeslus, kādēļ tā šaubās par noteiktu Savienības tiesību normu spēkā esamību un izklāsta spēkā neesamības iemeslus, uz kuriem tā varētu atsaukties (spriedums, 2016. gada 4. maijs, *Philip Morris Brands* u.c., C-547/14, EU:C:2016:325, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Šāda prasība izriet arī no Tiesas Reglamenta 94. panta c) punkta.
- 54 Šajā ziņā jāuzsver, ka iesniedzējtiesas nolēmumos iekļautā informācija ne tikai ļauj Tiesai sniegt lietderīgas atbildes, bet arī sniedz dalībvalstu valdībām, kā arī citām ieinteresētajām personām iespēju sniegt apsvērumus saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantu. Tiesai ir jāuzrauga, lai šī iespēja tiktu nodrošināta, ņemot vērā, ka saskaņā ar šo tiesību normu ieinteresētajām personām tiek paziņoti tikai lēmumi par prejudiciālu jautājumu uzdošanu (spriedums, 2022. gada 5. maijs, *Universiteit Antwerpen* u.c., C-265/20, EU:C:2022:361, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 55 No iepriekš izklāstītā, no vienas puses, izriet, ka prejudiciāla nolēmuma tiesvedības ietvaros Tiesa pārbauda Savienības tiesību akta vai atsevišķu tā normu spēkā esamību attiecībā pret lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertajiem spēkā neesamības pamatiem. No otras puses, ja nekur nav skaidri minēti konkrēti iemesli, kādēļ iesniedzējtiesai ir šaubas par šī akta vai šo normu spēkā esamību, jautājumi par to spēkā esamību ir nepieņemami (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 4. maijs, *Philip Morris Brands* u.c., C-547/14, EU:C:2016:325, 50. punkts).
- 56 Šajā gadījumā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pietiekami daudz norāžu par iemesliem, kas iesniedzējtiesai lika uzdot Tiesai jautājumu par apstrīdētās regulas spēkā esamību. Iesniedzējtiesa it īpaši ir atsaukusies uz 2016. gada 15. septembra spriedumos ietvertajiem Vispārējās tiesas secinājumiem, saskaņā ar kuriem, aprēķinot Argentīnā un Indonēzijā ražotās biodīzeļdegvielas normālo vērtību atbilstoši apstrīdētajai regulai, Padomei un Komisijai nebija jāatzīst, ka Argentīnas un Indonēzijas ražotāju eksportētāju grāmatvedības dokumentos izejvielu cenas nav tikušas pienācīgi atspoguļotas, un līdz ar to šīm iestādēm nebija jāizslēdz šie dokumenti, kad tās veica šo aprēķinu. Iesniedzējtiesa turklāt norāda, ka ar Īstenošanas regulu 2017/1578 netika izlaboti juridiski kļūdainie secinājumi, kas apstrīdētajā regulā *ab initio* bija pieļauti saistībā ar dempinga starpības aprēķinu.
- 57 Šādos apstākļos Tiesas rīcībā ir faktiskie un tiesiskie apstākļi, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai uzdoto jautājumu. Turklāt šis norādes ļāva arī Komisijai lietderīgi paust savu nostāju par Tiesai uzdota jautājuma būtību.
- 58 Tas, ka – kā uzskata Komisija – šī jautājuma pamatā ir 2016. gada 15. septembra spriedumu tvēruma iespējama nepareiza izpratne, ir saistīts ar apstrīdētās regulas spēkā esamības izvērtēšanu pēc būtības.
- 59 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir atzīstams par pieņemamu.

Par prejudiciālo jautājumu

- 60 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai apstrīdētā regula, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, ir spēkā neesoša pamatregulas neievērošanas dēļ.
- 61 Konkrētāk, tā jautā, vai apstrīdētā regula, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, pirmkārt, ir pretrunā pamatregulas 2. panta 5. punktam, jo saistībā ar līdzīgā ražojuma normālās vērtības aprēķinu nav ticis pierādīts, ka ir izpildīti nosacījumi, kas ļauj atkāpties no tādu ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu saistīto izmaksu izmantošanas, kuras ir norādītas izmeklēšanā iesaistīto Argentīnas ražotāju eksportētāju uzskaitē. Otrkārt, šī tiesa jautā, vai apstrīdētā regula, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, ir pretrunā pamatregulai, jo importa ietekme ir izvērtēta kumulatīvi, pārkāpjot pamatregulas 3. panta 4. punktu, un tādējādi nav ticis pietiekami pierādīts imports par dempinga cenām, kas radījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei šīs regulas 3. panta 6. un 7. punkta izpratnē.
- 62 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru kopējās tirdzniecības politikas jomā – un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā – Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (spriedums, 2021. gada 4. februāris, *eurocylinder systems*, C-324/19, EU:C:2021:94, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 63 Tomēr šādas rīcības brīvības izmantošanas pārbaudei tiesā tādas prasības ietvaros, kas celta uz LESD 263. panta pamata, tāpat kā tāda lūguma sniegt prejudiciālu jautājumu par spēkā esamību ietvaros, kas iesniegts saskaņā ar LESD 267. pantu, ir jābūt ierobežotai ar to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (spriedums, 2021. gada 4. februāris, *eurocylinder systems*, C-324/19, EU:C:2021:94, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Pārbaude, kurā vienīgi tiek noskaidrots, vai apstākļi, uz kuriem Savienības iestādes balstījušas savus konstatējumus, var attaisnot no tiem izdarītos secinājumus, neapdraud šo iestāžu plašo rīcības brīvību tirdzniecības politikas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 16. februāris, Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 68. punkts).
- 65 Šajā gadījumā iemesli, kas likuši iesniedzējtiesai šaubīties par apstrīdētās regulas, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, spēkā esamību, galvenokārt ir balstīti uz Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumos ietvertajiem vērtējumiem un konstatējumiem, kas izdarīti pēc 2018. gada maijā veiktās antidempinga izmeklēšanas attiecībā uz konkrētajām precēm atsākšanas.
- 66 Pirmkārt, attiecībā uz to, vai apstrīdētā regula, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, ir pretrunā pamatregulas 2. panta 5. punktam, jāatgādina, ka atbilstoši pēdējai minētajai tiesību normai, lai aprēķinātu līdzīgas preces “normālo vērtību”, ir atļauts neņemt vērā izmaksas, kas norādītas izmeklēšanai pakļauto ražotāju eksportētāju grāmatvedības dokumentos, precizējot, ka tieši šī vērtība ir tā, kas tiek izmantota, lai noteiktu, vai pastāv dempings pamatregulas 1. panta 2. punkta izpratnē.
- 67 Kā norādījusi iesniedzējtiesa, apstrīdētajā regulā, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, nav apliecināts, ka ir tikuši izpildīti pamatregulas 2. panta 5. punktā paredzētie nosacījumi līdzīga ražojuma normālās vērtības aprēķināšanai.
- 68 Šis secinājums citastarp izriet no 2016. gada 15. septembra spriedumiem, kas tika pasludināti pēc vairākām atcelšanas prasībām, kuras bija cēlušies vairāki Argentīnas un Indonēzijas ražotāji eksportētāji. Pārbaudes beigās Vispārējā tiesa būtībā nosprieda, ka iestādes nav juridiski pietiekami pierādījušas, ka pastāv ievērojams galveno izejvielu, kas tiek izmantotas biodīzeļdegvielas ražošanai Argentīnā un Indonēzijā, cenu izkropļojums, kurš izriet no diferencēta eksporta nodokļa sistēmas, atbilstoši kurai izejvielām un biodīzeļdegvielai tiek piemērotas atšķirīgas nodokļa likmes.
- 69 Tādējādi Vispārējā tiesa secināja, ka iestādēm nebija jāatzīst, ka izejvielu cenas nebija pienācīgi atspoguļotas Argentīnas un Indonēzijas ražotāju eksportētāju grāmatvedības dokumentos un ka tām nebija jāizslēdz šo grāmatvedības dokumentu ņemšana vērā, aprēķinot Argentīnā un Indonēzijā ražotās biodīzeļdegvielas normālo vērtību. Lidz ar to tā atcēla apstrīdētās regulas 1. un 2. pantu daļā, kurā tie attiecās uz sabiedrībām, kas bija apstrīdējušas šo regulu Vispārējā tiesā, ceļot atcelšanas prasību atbilstoši LESD 263. pantam.
- 70 Pēc Padomes lēmuma atteikties no apelācijas sūdzībām lietās no C-602/16 P līdz C-609/16 P par 2016. gada 15. septembra spriedumiem šis lietas ar Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 15. un 16. februāra rīkojumiem tika izslēgtas no Tiesas reģistra. Lidz ar to 2016. gada 15. septembra spriedumi ir kļuvuši galīgi un tiem ir *res judicata* spēks no to pasludināšanas dienas, precizējot,

ka Savienības tiesas sprieduma, ar kuru tiek atcelts tiesību akts, absolūtais spēks attiecas gan uz sprieduma rezolutīvo daļu, gan uz motīviem, kas veido tās nepieciešamo pamatojumu (spriedums, 2017. gada 14. novembris, *British Airways/Komisija*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 71 Lai gan ar 2016. gada 15. septembra spriedumiem apstrīdētā regula tika atcelta tikai daļā, kurā tā attiecās uz prasītājām izskatāmajās lietās, un tas atbilst principam, ka sprieduma atcelt tiesību aktu motīva saistošais spēks nav attiecināms uz personām, kuras nav tiesvedības dalībnieces un attiecībā uz kurām spriedumā nevar tikt ietverts nekāds nolēmums (spriedums, 1999. gada 14. septembris, *Komisija/AsiDomän Kraft Products u.c.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, 55. punkts), ir jāizvērtē visas sekas, ko rada gan Vispārējās tiesas, gan pašas Komisijas konstatējumi, kuri izdarīti tostarp pēc 2018. gada maijā atsāktās antidempinga izmeklēšanas attiecībā uz Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu.
- 72 Ir skaidri redzams, ka Padomes izvēle līdzīgā ražojuma normālās vērtības aprēķinā atkāpties no pārbaudīto Argentīnas ražotāju eksportētāju uzskaites dokumentācijā norādītajām galveno izejvielu izmaksām, jo diferencētā eksporta nodokļa sistēma ir izkropļojusi minēto izejvielu cenas, un aizstāt tās ar atsaucēs cenu, neatbilst pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmajai un otrajai daļai.
- 73 Šo secinājumu nevar atspēkot ar to, ka Īstenošanas regulas 2018/1570 94. apsvērumā ir norādīts – “tas, ka Vispārējā tiesa ir atcēlusi [apstrīdēto regulu], skar tikai tos uzņēmumus, kas apstrīdēja minēto regulu [Vispārējā tiesā un ka] antidempinga maksājumi, kas uzlikti citiem uzņēmumiem, ir likumīgi iekasēti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem”. Šāds konstatējums nevar ietekmēt valsts tiesas, kurā apstrīdēti valsts iestāžu atbilstoši apstrīdētajai regulai pieņemtie individuālie akti, iespēju apšaubīt šīs regulas spēkā esamību lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvaros, ja vien nav konstatēts, ka attiecīgajai personai neapšaubāmi ir tiesības celt prasību, lai panāktu minētās regulas atcelšanu.
- 74 Otrkārt, runājot par to, vai apstrīdētā regula, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, ir pretrunā pamatregulai, jo importa ietekme kļūdaini ir tikusi izvērtēta kumulatīvi saskaņā ar pamatregulas 3. panta 4. punktu, un līdz ar to atbilstoši pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktam nav ticis juridiski pietiekami pierādīts, ka runa ir par importu par dempinga cenām, un tas ir radījis kaitējumu šīs regulas izpratnē, ir jānorāda uz antidempinga izmeklēšanas atsākšanu attiecībā uz konkrētajām precēm, kuras noslēgumā tika pieņemta Īstenošanas regula 2018/1570 un atcelta apstrīdētā regula, no kurām abas ir pieņemtas pēc pamatlietā aplūkoto faktu rašanās.
- 75 Ar Īstenošanas regulu 2018/1570 Komisija pēc izmeklēšanas atsākšanas, tostarp pēc 2016. gada 15. septembra spriedumiem, secināja, ka Indonēzijas dempinga starpības ne vien ir *de minimis*, bet arī nevar uzskatīt, ka pastāv patiesa un būtiska cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām Argentīnā un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu, kā noteikts pamatregulā (81.–89. apsvērumi). Aplūkojot Argentīnas izcelsmes importa ietekmi neatkarīgi no Indonēzijas, šādas cēloņsakarības esamību nevar konstatēt.
- 76 Šādos apstākļos jākonstatē, ka apstrīdētā regula, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, nav spēkā, jo tā ir pretrunā pamatregulai, jo nav ticis juridiski pietiekami pierādīts imports par dempinga cenām, kas ir radījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei pēdējās minētās regulas 3. panta 6. un 7. punkta izpratnē.

- 77 Tādējādi ir jāizdara visi secinājumi no konstatējuma, kurš tostarp atgādināts Īstenošanas regula 2018/1570 91. apsvērumā un saskaņā ar kuru apstrīdētās regulas pieņemšanas laikā netika konstatēts, ka pastāvēja patiesa un būtiska cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām Argentīnā un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu, kā noteikts pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktā. No tā noteikti izriet, ka nav ticis pienācīgi pierādīts, ka pastāvēja dempinga radīts kaitējums un ka līdz ar to nevarēja tikt noteikts antidempinga maksājums pamatregulas 1. panta izpratnē.
- 78 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, jākonstatē, ka apstrīdētā regula, kas grozīta ar Īstenošanas regulu 2017/1578, nav spēkā, jo tajā nav ievērotas no pamatregulas 2. panta 5. punkta, kā arī 3. panta 4., 6. un 7. punkta izrietošās prasības.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 79 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013 (2013. gada 19. novembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2017. gada 18. septembra Īstenošanas regulu (ES) 2017/1578, nav spēkā, jo tajā nav ievērotas no Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas [Savienības] dalībvalstis, 2. panta 5. punkta, kā arī 3. panta 4., 6. un 7. punkta izrietošās prasības.

[Paraksti]